

19.

**Hvad en Havbodreng forstod
ved det - ene fornødne -**

Anthon var ud fræ æ havsie aa,
føer aa forwuest aa alti glaae.
Derhjem var di manne om æ skyw,
aa te kyd aa flæsk ku der sjælden blyw,
men a fisk aa katøfler fik hver pieg og dreng
all de di ku eed, - aa sulten i seng
kom ingen a hile den søskendflok
for a de to slawer var der alti nok.

Aa Anthon han Wuest aa groed aa bløw stue,
men far han skull ud i verden fræ faaer aa mue,
maaet han jo føst konfermeres, aa de ku vær svæer
for de var jo begrænsed hva de krom skuelgaang var væer,
hva æ dejn ku find po aa spører om ku en nuelund berejn,
men der er ski forskell po æ præjst aa æ dejn.

De var en fjovten daew faer æ øwerhøring sku væer
aa æ testamente haed di høt hva enhver ska lærer
foruden salmer, kattedkismus aa Gud ved hva
de ku de hile, der var grund te " hurra "
aa æ præjst han spører, mæ en blik som en ørn
" Kan i sige mig det vigtigste for menneskenes børn "

Der røg en finger te vejrs mæ en sæt
de haed Anthon svaar po, aa han vest de var ret,
fur haed mue et saa de saa læng han kund mindes
" de er da en guds løkk te nøj fisk der findes ",
aa da æ præjst no spører svaar Anthon fresk,
" De vigtigst for folkes bae er fisk ".

Men de var no et just de æ præjst haed i taanker,
han tænkt po de himmelsk, de timelige haed han foraankret.
for de er mier sikker aa tvorn øwer folk djer sønder
end aa sæt æ lyew po spel fuer aa faang no flønder.
- Om æ svaar var ret eller gal mo enhver siel vudier,
men æ præjst lod i al fald æ knæjt konfermier.